



Tytuł: Chorągiew procesyjna. Święci Piotr i Paweł
Autor, warsztat: nieznanymi, południowo wschodnia
 Polska, łemkowski
Czas powstania: początek XIX wieku
Technika, materiał: olej na płótnie
Wymiary (W x S): 49,0 cm x 44,0 cm

Obraz był w przeszłości chorągwią procesyjną, stąd jego dwustronny charakter. Jest to typowe przedstawienie tematu świętych: Piotra i Pawła. Św. Piotr przedstawiony jest tradycyjnie jako starszy mężczyzna z kluczem (zwykle malowane są dwa klucze) symbolizującym dane mu przez Jezusa klucze do Królestwa Bożego, zaś św. Paweł przedstawiony jest z mieczem. Czerwony płaszcz jakim jest okryty św. Paweł symbolizuje miłość do Chrystusa i gotowości poświęcenia dla Niego życia.

Większość wizerunków św. Piotra i Pawła pokazuje ich razem. W dniu 29 czerwca Kościół obchodzi święto tych dwóch największych Apostołów. Atrybutem św. Piotra są najczęściej klucze. W sztuce kościelnej i ikonografii znak kluczy od V w. jest kojarzony i symbolizuje osobę św. Piotra. Od wieku XIII klucze pojawiły się jako symbole władzy papieskiej i stanowią element godła Watykanu. Złoty klucz to symbol władzy odpuszczania i otwierania. Srebrny natomiast symbolizuje władzę zamykania i zamykania.

Święty Paweł, zwany również „Apostolem z powołania” nie należał do Dwunastu. W ikonografii św. Paweł jest przedstawiany z mieczem, ponieważ został nim ścięty. Kolejnym atrybutem świętego jest księga będąca symbolem głoszenia Słowa Bożego oraz tego, że św. Paweł jest autorem większości listów apostoelskich. Czerwony płaszcz to jak wspominałem symbol miłości do Chrystusa i gotowości poświęcenia dla Niego życia.